

ההדרכה החודשית:

ארבעת השיעורים של טוהר

אוגוסט 2020

אם כך, שלום.

אם כך, אנו מתחילים. מפגש נוסף בדרך זו, באמצעי זה, כדי לדבר על החודש הזה של חודש אוגוסט; לדבר על מה שמתרחש בזמן זה בעולם של בני אדם, וגם על ארבעה היבטים שאנו מציעים להתמקד בהם בזמן זה.

כיצד ליצור שינוי בתוך עולם אשר משתנה באופן שמעורר פחד רב ומה למעשה קורה?

כאשר התחלנו שנה זו, במפגש משותף, דיברנו על היבטים שונים שקשורים בשנת 2020. הגדרנו את השנה הזו בעזרת המילים "לתת יד לקסם", וגם הזכרנו את חשיבותה של אופטימיות עבור זמן זה. ביקשנו לזכור את עצם קיומה גם בזמנים בהם היא אינה מורגשת - מהות, או ליבה אם תרצו להגדיר זאת כך, הקיימת בבני אדם וביתר שאת באלו אשר נמצאים במסע של התעוררות.

הסיבה היא לא משום שאלו המתעוררים הם אלו המיוחדים, אלא משום שאלו המתעוררים הם אותם אנשים אשר בחרו להוביל את המחנה. האופטימיות היא המניעה את ההתעוררות; היא הידיעה שיכול להיות אחרת ואפשר אחרת, וכדאי לנוע בכיוון שונה מהכיוון שבו נעתם וחייתם עד כה.

אתם עושים בחירה זו פעמים רבות עבור עצמכם, בעודכם רואים את החיים שלכם ומבינים כי אתם מבקשים שינוי. אבל בפועל אתם עושים את הבחירה הזו גם עבור העולם כולו. אלו אשר מתעוררים, אשר מבקשים שינוי בעצמם ובחיהם, יוצרים ביחד שינוי עבור העולם כולו.

ככל שיותר בני אדם מזהים מה הם זקוקים לו, מה הם צריכים, ולוקחים מחדש אחריות על המציאות האישית כדי לתת מענה רחב והולם לאותם צרכים ורצונות ותשוקות וחלומות, כך גוברת הדרישה, כך מתחדדת ההבנה של כל בני האדם, הבנה האומרת שזה חשוב עד מאוד לתת מענה לאותם צרכים ורצונות ותשוקות וחלומות, וחשוב עד מאוד לקחת על כך אחריות.

זה מה שקורה לכם בזמן הזה - הוא מבטא את ההתעוררות הזו.

בני אדם רבים אינם נמצאים בתהליך מודע של התעוררות. המתעוררים הם חלק קטן בסך האוכלוסייה, אבל ההשפעה שלהם היא עצומה, היא יותר גדולה מכפי שאתם מבינים זאת.

אינכם צריכים בהכרח ללכת להפגנות בשביל ליישם את ההשפעה שלכם באופן ניכר, שיתבטא במציאות פיזית. בכך שאתם יוצרים עוד שינוי בתוך עצמכם, בחיכם, מעמיקים את החברות שלכם עם עצמכם, לוקחים עוד אחריות על המציאות שלכם, על הרגשות שלכם, על צרכים, רצונות, תשוקות וחלומות, ככל שאתם נעים עוד ועוד בכיוון הזה, מחזקים עוד ועוד את התנועה הזו, כך אתם עוזרים להתעוררות של העולם כולו.

ולא יכולתם לעשות זאת, לא יכולתם להניע תהליך זה של שינוי אינדיווידואלי, אילולא אותה אופטימיות אשר בוערת בתוכם, אשר מדברת בקרבכם ואומרת לכם שהעולם, שהחיים שלכם, יכולים להיות אחרת.

אנו מזכירים זאת בפתחו של מסר זה משום שאופטימיות זו לעיתים מתכסה בעננים, גם אצל הערים שביניכם. אתם עשויים לחוות את המציאות כמבולגנת כל כך, כאוטית כל כך. האמיתות הנחשפות, הסודות אשר היו חבויים ומתגלים, כל אלו יכולים לערער את האמון שלכם בדבר היכולת ליצור שינוי. הפסימיות עשויה להתחזק, ולכן אנו מזכירים זאת.

לא רק את האופטימיות אנו מבקשים להזכיר, אלא גם את העובדה ששינוי אינו יכול לקרות בדרך אחרת, והשינוי המתרחש הוא השינוי שצריך להתרחש בדרך שבה הוא מתרחש. עליכם לראות את העולם כפי שהוא - את ההתעלמות, את ההכחשה, את ההדחקה, את השימוש לרעה בכוח, את הניצול, כל אלו צריכים להיות גלויים בעוצמה כה רבה עד שלא תוכלו עוד להישאר אדישים.

תבינו, תכונות אלו, המאפיינות את העולם הזה, תמיד היו ידועות, אין פה דבר מה חדש. אבל יכולתם להתעלם מזה, יכולתם לחיות בצד זה, לא להבין עד כמה זה חמור ולא לחוות את ההשפעה. זה כשלעצמו אינו אפשרי עוד, הכל חשוף וגלוי במידה כזו שאי אפשר להישאר באדישות או בהתעלמות.

ההבנה כי יש צורך בשינוי מהותי הולכת ומתחזקת, והחשיפה של האופן שבו הדברים לרוב מתנהלים משרתת את המגמה הזו. זו התוצאה לעת עתה, עשויה להיות יותר פסימיות, אולי יותר פחד מפני מה שקורה ומפני מה שעלול לקרות, אבל אנו מבקשים להזכיר לכם שמה שקורה הוא מה שאמור לקרות ומה שקורה אמור לעורר בכם שמחה.

השינוי יכול לקרות אך ורק בדרך זו, ודרך זו מניעה לכיוון של שינוי, וזה השינוי שאתם מבקשים מאז ומעולם; לא רק בחיים אלו אלא גם בחיים קודמים, לא רק עבור עצמכם אלא גם עבור העולם כולו.

רבים מכם מתמודדים עם אתגר בהקשר זה, משום שזו אינה הפעם הראשונה, או אינה תקופת החיים הראשונה, שבה אתם באים לעולם זה במטרה ליצור שינוי.

הייתם מעורבים בניסיונות כאלו ואחרים ליצור שינויים בעולם זה בתקופות חיים קודמות. לעיתים שינויים בקנה מידה קטן, בכפר או ביישוב קטן, ולעיתים הייתם מעורבים במגמה של שינוי שהקיפה שטח גדול יותר, מה שהיום אפשר אולי להגדירו כמדינה. פעמים רבות הדבר לא הניב את הפירות הרצויים. לעיתים חלו שינויים חלקיים, לעיתים השינויים הסתיימו בנסיגה לאחור, ופעמים רבות לא נוצר כלל שינוי כי אם דיכוי של אותה התנועה.

אתם נושאים בתוך עצמכם צלקות מאותם גלגולים קודמים. זיכרונות של כישלון, של חוסר הצלחה, של ניסיונות לממש שאיפה לשינוי באופן שלא הצליח. המטען הרגשי הזה, שאתם נושאים בתוך עצמכם, הזיכרונות מהגלגולים הללו, הוא חלק ממה שאתם מתמודדים איתו, בין אם אתם מודעים לכך ובין אם לא, בין אם אתם מזהים את הזיכרונות וההשפעה ובין אם לא.

הזיכרונות הללו ישפיעו על מידת הפסימיות ועל הפחד שלכם מפני מה שקורה, והם עשויים להגביר את הספקות שלכם ביחס לבחירות שאתם עושים ולכיוונים שאתם הולכים בהם. באופן כללי הם יניעו מעין קריאה שחלק מכם עשויים לחוות בזמן הזה, כמו קריאה לסגת לאחור ולא להמשיך את התהליך ולהרפות ולעזוב, משום שזה עשוי להיות קשה מדי, מסוכן מדי, ובאופן כללי לא מוצלח.

אנו מתארים את כל זה בשביל לומר, שהעבר הוא איננו ההווה, והוא גם לא יהיה העתיד. הכיוון שבו עולם זה נע בו, הוא כיוון נכון של שינוי.

אכן, ישנו מאבק, ואכן, ישנה התנגדות, בהחלט. יש את אלו המבקשים לחזור לאחור, לשמר על שליטה, לשמר את היכולת שלהם להשתמש בכוח שלהם כפי שהם רוצים. כל זה קיים, בהחלט, הוא קיים גם בכם, בחיים האישיים שלכם, ביחס לעצמכם, וזה קיים גם בעולם זה של בני אדם. החלק הזה קיים, אך הוא נחלש, וההבנה של החשיבות של שיתוף פעולה, של תמיכה הדדית, הולכת ומתחזקת. כך שאתם בכיוון הנכון עבורכם, בהחלט.

בפתחו של מסר זה אנו מבקשים בעיקר לעודד אתכם ולתמוך בכם, כך שתמשיכו בדרך שלכם. המשיכו לרפא את עצמכם, המשיכו לקחת אחריות על צרכים ורצונות ותשוקות וחלומות. המשיכו להיות כפי שאתם ולהביא את עצמכם לכל מקום בו אתם נמצאים. עשו זאת בקצב שלכם ובמידה המתאימה לכם, אבל המשיכו לעשות זאת. בכך אתם מאפשרים לשינוי לקרות, גם עבור עצמכם וגם עבור העולם.

ייתכן בהחלט שאתם מתמודדים עם שינויים שאינכם רוצים להתמודד איתם, עם מצוקה או עם חוסר הצלחה או עם קריסה של דברים שהיו. איננו אומרים שהמציאות של אלו המתעוררים היא בהכרח יותר קלה, אבל אנו מבקשים

שתחזרו, אם אתם מתמודדים עם זה, אל אותה ליבה של אופטימיות המתקיימת בכם, אל הידיעה כי אתם יכולים.

בהחלט, יש שינויים שאתם עשויים להידרש ליצור בתוך עצמכם ובחייכם. התשובה לשאלה "איזה שינוי ליצור?" והתשובה לשאלה "איך ליצור אותו?" קיימות בכם, גם אם אינכם מודעים להן. אז אל דאגה, אתם תדעו איזה שינוי ליצור ואיך ליצור אותו ככל שתסכימו לשינוי, ככל שתסכימו לעבור את מה שאתם עוברים. הסכימו לרגשות, הסכימו לטלטלה, והחזירו את עצמכם אל אותה אופטימיות מובנית הקיימת בכם. היא חשובה עד מאוד עבור זמן זה.

השיעור הראשון: ניקוי זיכרונות של חוסר הצלחה

כעת אנו מבקשים לדבר על ארבעה היבטים, או ארבעה שיעורים, שאנו מציעים לכם להתמקד בהם. הראשון נגזר מכל מה שאמרנו עד כה, והוא הצורך לחזור ולנקות את הקארמה שלכם, לחזור ולנקות זיכרונות מגלגולים קודמים.

לשם כך, כדי לעשות זאת באופן אפקטיבי, אנו מציעים לכם להיעזר באש הקוסמית, בהחלט.

עשו זאת במדיטציות אם אתם רוצים, עשו זאת בתהליכים של שחזור גלגולים, אין זה משנה. אבל כאשר אתם עושים זאת הכוונה שלכם צריכה להיות ניקוי של הקארמה מזיכרונות כואבים, זיכרונות של חוסר הצלחה וחוסר מימוש של הרצון בשינוי. כאשר אתם מתכוונים לכך בקשו מהאש הקוסמית, כלומר מהמהות של האש הקיימת בקיום, לבוא לעזרתכם, לבוא לטהר ולכלות את אותם הזיכרונות. הזמינו את האש ובקשו ממנה לנקות.

אתם לא צריכים בהכרח להיזכר במה קרה בשביל שהניקוי והריפוי יקרו, בהחלט לא. הדבר עשוי להיות מורגש באופן אנרגטי ולא כזה אשר יחדור את סף ההכרה המודעת ואז תבינו מה היה ומה קרה. מספיק שאתם מביעים כוונה, מאפשרים לאש לפעול את פעולתה.

עשו זאת בזמן הזה. זו הזדמנות, אם אפשר לומר; הזמן הזה הוא הזדמנות עבורכם לנקות מכם, מעצמכם, מטען עודף של זיכרונות כואבים של חוסר הצלחה וחוסר מימוש. אנו מעודדים אתכם לעשות זאת, זה אפשרי יותר בקלות מכפי שאתם תופשים זאת. חזרו אל האש ונקו את הקארמה שלכם. עשו זאת באופן מודע כדי לאפשר התפתחות.

השיעור השני: לשתול זרעים של רצונות

השיעור השני, שעשוי להישמע אולי מעט פנטזיונרי, במיוחד בזמנים כאלו שהם יותר כאוטיים, בהם רבים מכם מתמודדים עם בלבול וספק ואי וודאות. דווקא בזמן זה אנו מציעים לכם לחזור ולשתול זרעים של רצונות ורעיונות עבור המשך הדרך.

ככל שאתם מנקים את הקארמה אתם מפנים מקום למהות חדשה להתממש, לדרכים שהיו חסומות עבורכם עד כה להיפתח.

מה הם הזרעים? אלה הרצונות שלכם, החלומות שלכם שאתם מבקשים להגשים. כיצד שותלים זרעים באדמה פנימית? נזכרים מחדש, או חולמים מחדש את החלומות והרצונות שלכם.

עשו זאת דרך מדיטציה: התחברו אל הלב, ובקשו מהלב להציג עבורכם את החזון הגבוה ביותר, הנשגב ביותר, של מי שאתם יכולים להיות.

כאשר אתם מתחברים לחזון אתם יכולים לראות אותו לעיתים בבהירות, לעיתים באופן חלקי, אבל כאשר אתם מתחברים אל החזון הביעו כוונה שחזון זה יצמח ויהפוך למציאות. הבעת הכוונה היא הפעולה של שתילת הזרע בתוך האדמה. החיבור אל החזון הוא הגילוי של הזרע, הבעת הכוונה היא השתילה שלו.

איך מטפחים זרעים אלה בתודעה? אחרי ששתלתם אותם, אתם יכולים לצייר אותם או לכתוב אותם כדי לתת להם ממשות בחומר. אתם יכולים מידי פעם להרהר בהם, בהחלט. אבל הדבר העיקרי שאתם צריכים לעשות בשביל לאפשר זאת הוא להעמיק את האהבה שלכם לעצמכם. לגלות היכן היא חסרה, האהבה הזו, מה אינכם אוהבים בעצמכם - אילו רגשות, אילו התנהגויות אתם אינכם אוהבים. לאחר מכן מצאו את הדרך או המשיכו את הדרך שלכם לתת אהבה למקומות שאתם אינכם אוהבים, להתיידד עם החלקים שאתם רגילים להרחיק.

האהבה העצמית היא הדשן שמאפשר לחזון לצמוח, היא המים, היא אור השמש, אשר מאפשרים לחזון לצמוח. החלקים שאתם אוהבים בעצמכם, חוסר האהבה שלכם לעצמכם - הקשר בינם לבין אותו חזון אינו חייב להיות ברור. ייתכן ואתם עוסקים בתחומים אחרים, בהיבטים אחרים, מאלה בהם ממוקד החזון שלכם. אין זה משנה; האהבה העצמית היא מה שאתם זקוקים לו בשביל לאפשר לחזון להפוך למציאות.

זה השיעור השני שאנו מציעים לכם עבור הזמן הזה.

השיעור השלישי: להתחבר להומור

אז ישנו השיעור השלישי.

אנו מציעים כי תמצאו לעצמכם את הדרך לצחוק, להביא יותר הומור אל המציאות שלכם. חלק מכם יאמרו שזה שיגעון לצחוק כאשר הכל כל כך קשה, כאשר ישנה מצוקה, וישנו פחד, וישנה אי וודאות כה רבה. איך אפשר לצחוק?

חלק מכם עשויים אפילו לצחוק מייאוש ומציניות לשמע ההצעה שלנו. אנו נאמר שצחוק שכזה הוא התחלה, גם אם הוא אינו הצחוק שאליו אנו מכוונים.

כך או כך, אנו מציעים כי תתנו מקום לצחוק בקרבכם. הביאו מעט הומור אל האופן שבו אתם רואים את הדברים.

אין מטרתו של ההומור להסתיר את הכאב או להכחיש את הקושי. ההומור מטרתו היא ליצור תנועה. כאשר אתם צוחקים, בדומה לבכי, אתם יוצרים תנועה - אתם לוקחים מצב שבו אתם עשויים להיות מתוחים וקפוצים ומניעים אותו. התנועה היא חשובה בשביל התחדשות, וההומור הוא כלי משמעותי.

אתם בוכים מספיק, אבל אתם לא צוחקים מספיק. לכן אנו נותנים את הדגש על הצחוק.

ישנן טכניקות שונות שבני אדם פיתחו, שעשויות לעזור לכם להגביר את הצחוק, ולהתאמן בזה, בלצחוק. אנו מעודדים אתכם לעשות זאת בזמן הזה, מצאו את עצמכם צוחקים, הצחיקו את עצמכם ואחד את השני. הצחוק הוא זה שמאפשר תנועה, הוא זה אשר יכול לעזור להגביר את ההתחדשות.

השיעור הרביעי: להעמיק את הסליחה

השיעור הרביעי אינו חדש והוא עשוי להיות מאתגר לעיתים. אנו מציעים שתחזרו להתחבר אל מהותה של סליחה. כלומר, לשים לב היכן היא נדרשת בתוך עצמכם, על מה אתם כועסים, על מה אתם אינכם סולחים לעצמכם, היכן אתם נוקשים כלפי עצמכם.

כדי ליצור סליחה פנימית יש פעמים רבות צורך לבטא כעס ופחד וכאב. כלומר, אל תשתמשו בסליחה בשביל לטשטש רגשות, בשביל לדלג עליהם. השתמשו בסליחה כחזון עבור מי שאתם רוצים להיות, ועשו את הדרך לשם. כלומר, חשפו את המקומות שבהם ישנה נוקשות וישנו כעס וישנה אשמה; חשפו את הרגשות ותנו להם מקום, דברו על זה כדי לקבל פרספקטיבה אחרת על המציאות.

הזמינו את אלוהים לדבר אתכם על כך, את המדריכים, בהחלט. מה האלוהות הייתה אומרת? היא בוודאי הייתה אומרת שהכל בסדר. אבל לעיתים זה לא יספק אתכם, אז עשו זאת שוב.

אנו מציעים לפתוח מחדש מקומות אלו. אפילו בחרו דבר אחד, מקום פנימי אחד שאתם לא סולחים לו ועליו, והתחילו לפתוח את המקום הזה, לגלות את הרגשות והתפישות והזיכרונות שיש במקום זה כדי ליצור תנועה, כדי לאפשר מקום ליותר פיוס עם עצמכם.

גם אם אתם בוחרים לכאורה רק מקום אחד, זה הרבה מאוד. אל תנסו בחודש הזה ליצור את כל הסליחה הנדרשת, התמקדו בדבר אחד כדי לאפשר התחדשות.

אלו הן ההצעות שלנו, אלו הן המילים שלנו לפעם זו.

שמחנו,
אם כך שלום.

טוהר.